

fastholdes ogsaa i saadanne Bykredse, hvor der f. Ex. kun skal stemmes paa een Valgmand henholdsvis af den almindelige eller den høiftbesattede Vælgerklasse. Altsaa man kan ikke sige, at her er en Sønndring mellem Sogneraadskredse, Bykredse og Kjøbenhavn, men mellem de Steder, hvor der vælges flere end een Valgmand, hvilket jo ikke falder sammen med Sognkredse, Bykredse o.s.v. Det ærede Medlem har altsaa valgt et Hensigtsmæssighedsstandpunkt og vil afhjælpe, hvad der er „fornødent“, de fremtrædende Mangler, som bør afhjælpes. Det forekommer mig, at man kan sige, at han ikke har været konsekvent; thi jeg kunde forstaa, at man stillede sig paa det Standpunkt, at man sagde: Vi ville omforme hele § 71 andet Stykke i Konsekvents med andre Ønsker og gaa til hemmelig Afstemning. Det Standpunkt har det ærede Medlem ikke valgt — der var et andet Medlem, som mente, det var det rette. Det ærede Medlem har kun villet gjøre, hvad der er „fornødent“, men saa er det ærede Medlem kommet langt videre; thi saa behøvede han kun at foreslaa, at der skal modtages Stemmesedler, og give betryggende Bestemmelser derved. Det forekommer mig dog ganske klart, at medens man kan sige: Vi ville i det Hele gjøre Valgmaaden til Landsthinget om i alle Kredse, kan man ikke fornuftigt sige: Vi ville gjøre det partielt, saaledes at vi holde den udenfor de Kredse, hvor vi finde det passende, og forandre den i andre Kredse, men der, hvor vi gjøre Forandring, gjøre vi det til Bunds, saaledes som vi ville gjøre, hvis vi vilde gaa til en hel ny Valglov — det synes jeg ikke er et Hensigtsmæssighedsstandpunkt, men et Principstandpunkt, som man har søgt igjennem i visse Kredse, medens man har ladet det Gamle staa i andre Kredse. Derfor har det ærede Medlem, naar han jer Sagen fra et Hensigtsmæssighedsstandpunkt, ikke været konsekvent i Gjennemførelsen af sin Tante. — Jeg skal med Hensyn til Affattelsen af Lovforslaget iøvrigt bemærke, at der er for mig ogsaa forskjellige Betynderligheder i Affattelsen. Det ærede Medlem vil tvinge Folk til i Forveien at have udlydt deres Stemmeseddel. Det maa ikke ste i vedkommende Valglofsale. Det forekommer mig at være en Betynderlighed. Paa hvit Papir! Hvorfor det? Man kan komme til at disputere, om Papiret har en lille Smule Schattering; saa maa det ikke bruges. Det forekommer mig ganske simpelt at sige: Stemmesedler — strebene eller trykte — maa benyttes. Den maa være sammenfoldet, og kun den blanke Side maa vende udad! Der indføres altsaa hemmelig Afstemning, som jeg i og for sig

principielt ikke er imod, men fra det ærede Medlems Hensigtsmæssighedsstandpunkt er der ingen Grund til at gjøre den Forandring, naar han ikke gjør det for andre Valakredses Vedkommende. Saa har det ærede Medlem en Konvolut, og han motiverede nærmere, hvorfor. Jeg synes, det er det Unødvendigste af Verden; thi naar man vil sammenfolde Stemmesedlen paa den Maade, hvad skal man saa have en Konvolut til? Det vil volde Besvær i meget bethdeligt Omfang, naar vi tage Hensyn til den Masse Vælgere, der skulle møde. Altsaa her bør kun være Tale om at indføre en ganske simpel Fremgangsmaade. Tilførslen paa Stemmelister indskræntes til det Nødvendige! Der maa jeg erklære mig enig med et æret Medlem, der i den Anledning havde Ordet. Hvorfor kan man ikke vælge den ganske simple Regel, at et Medlem af Valgbestyrrelsen aftrykker paa Navnelisten dem, der stemme, og en Anden optegner Navnene paa dem, der have stemt. Man kan ellers altfor let komme i Disput om, hvad der er det Nødvendige. Saa vil det ærede Medlem ikke have en Stemmeseddel erklæret ugyldig, fordi der er flere Navne paa den, end der maa være. Det er en ganske ny Regel, og jeg tror, den er utilstedelig. Jeg vil i alt Fald meget fraraade den. Dernæst er det ærede Medlem kommet til sin velbekendte Konsekvents: Forholdstalsvalgmaaden. Lad mig nævne et Exempel. For Exempel 5te Kreds i Kjøbenhavn. Jeg tror nok, man der stemmer paa 120 Valgmænd. Naar man altsaa der skriver eet Navn paa Listen, gjælder det 120, men det er Forholdstalsvalgmaaden i sin Konsekvents. Nu har jeg vist Ret til at sige, at naar det ærede Medlem kun vil en Hensigtsmæssighedslov, der afhjælper de nu forekommende Mangler, som virkelig ere tilstede, om de end ikke praktisk volde store Ulemper, kan der næppe være Grund til i en saadan Lov, hvor man maa indskrænke sig til det absolut Fornødne, at indputte noget saa Nyt, at jeg ikke en Gang tror, han vil faae ret Mange her i Thinget til at forståa, at man bør gaa den Vej. Altsaa i og for sig skal jeg erkjende, at den nuværende § 71 andet Stykke ikke lader sig anvende i forskjellige Kredse her i Landet; det har ikke voldt Ulemper, idet man som sagt stiltiende er kommen til Overenskomst om, at Stemmesedler kunne modtages. Det sker saavel i som udenfor Kjøbenhavn i Kredse, hvor der er Trang til det, og det er godtjendt, altsaa særlig Trang er der ikke. Dernæst vil man gjøre saadanne Forandringer ud fra det Synspunkt, som det ærede Medlem anlagde, nemlig Hensigtsmæssigheds synspunktet, synes det mig, man